

کتابخانه

ریناتل گمایر

ترجمه‌ی هدا نژادحسینیان
ویرایش امین شیرپور

ادامه

و ادد کودک و
نوجوان اطراط

عنوان و نام بدیدآورنده
مشخصات نشر
مشخصات ظاهري
شايک
وضعیت فهرست نویس
يادداشت
موضوع
شناخته افزوده
رده بندی گذاره
رده بندی دیوبز
شماره کتابشناسی ملی

ایران اسناد و

روایت مصور

خواهرها

رينا تلکماير

ترجمه هدانا زادحسينيان
ويرايش امين شيرپور

طراحی جلد: محمد رضادوست
طراحی صفحات داخلی: مریم سادات منصوري
بازبینی نهایی متن: فاطمه ستوده
چاپ، کاج
صحافی: نمونه
شایک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۶۱۷-۰-۵
چاپ نهم: ۱۴۰۳، ۱۰۰۰، ۱ نسخه
قیمت: ۴۱۰۰۰ تومان

همهی حقوق چاپ و نشر این اثر برای «نشر اطراف» محفوظ است.
هرگونه تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر (چاپی، کپی، صوتی، تصویری، الکترونیکی)
بدون اجازه کتبی ناشر ممنوع است.
نقل پردازهایی از متن کتاب با ذکر منبع آزاد است.

تهران، خیابان میرداماد، خیابان مصدق جنوبی، کوچه‌ی تابان، پلاک ۱۱، واحد ۱
تلفن: ۰۲۹۰۷۹۷۵

چهار داستان‌های کوچک زندگی شما مهم هستند؟

کتاب‌های رینا تلکمیر قصه‌های واقعی بچه‌های معمولی با زندگی‌های معمولی را تعریف می‌کنند. همان ماجراهای عادی که ایشان است در زندگی هر نوجوانی اتفاق بیفتند. پس چرا بچه‌هایی که به داستان‌های تحقیق و خواهرمان‌ها و اتفاق‌های هیجان‌انگیز عادت کرده‌اند، داستان‌ها و تصویرسازی‌های ساده‌ی این داستان‌ها دارند؟ بیایید در حرف‌های خودش دنبال راز جذایت کتاب‌هایش بگردیم.

خاطرات بچه‌های مهم است

رینا از همان کودکی قصه‌های واقعی را دوست داشت. کتاب محبوبش خاطرات نوجوانی بورلی کلیری، نویسنده‌ی مجموعه معروف رامونا، بوده. خودش می‌گوید «خواندن خاطرات واقعی کودکی کلیرلی برایم به اندازه‌ی خواندن داستان‌هایش جذاب بود. به نظر من خاطرات مهم‌اند. فکر می‌کنم خاطرات خیلی خیلی قدر تمندند». خاطرات راهنمای او برای نوشتن شدند. لبخندها را براساس خاطرات واقعی خودش از ماجراهای دندانپزشکی و ارتودونتسی نوشت «چهار سال و نیم جراحی‌های مختلف و کلی سیم و کش و پیچ رادردهان و سرو صورت تم تحمل کردم تا دوباره یک لبخند معمولی داشته باشم.» در کتاب خواهرها هم خاطرات قهر و آشتی‌هایش با خواهرش را تعریف می‌کند و در کتاب دلهرهای صادقانه و صمیمی از ترس‌ها و دلشورهای دوران بلوغ خودش را برایمان می‌گوید. رینا دوست دارد بچه‌ها با خواندن کتاب‌هایش بفهمند که داستان‌های معمولی زندگی شان خیلی مهم است.

مشکلات بچه‌ها مهم است

تلگمایر در کودکی کتاب‌های را دوست داشت که به او کمک می‌کردند مشکلاتش را حل کند، مثلاً کتاب‌های چگونه با همسایه‌هایتان مودبانه رفتار کنید یا بزرگ‌گونه با چگونه با بزرگ‌ترها صحبت کنید. او فکر می‌کند بچه‌ها هم مثل بزرگ‌ترها مشکلات خودشان را دارند و باید یاد بگیرند به شکلی مسائل زندگی‌شان را حل کنند. آن‌ها هم باید مثل بزرگ‌ترها بپذیرند بعضی چیزها را نمی‌شود تغییر داد و باید بتوانند با وجود آن مشکلات خوب و خوشحال زندگی کنند.. تلگمایر در کتاب‌هایش داستان مشکلات خودش را تعریف می‌کند و نشان می‌دهد چطور از پس آن‌ها برآمده است. او این مشکلات را آن‌قدر خوب تعریف می‌کند که بعضی بچه‌ها فکر می‌کنند، همسن خودشان است «بچه‌هایی که کتاب‌هایم را می‌خوانند، وقتی می‌فهمند من سی چهل ساله‌ام تعجب می‌کنند. به من ایمیل می‌فرستند و خیلی‌هایشان می‌پرسند «این‌ها واقعاً برات اتفاق افتاده؟ واقعیه؟» یا برایم می‌نویسند «من معمولاً کتاب دوست ندارم اما کتاب‌های شما را دوست دارم.» خیلی‌ها هم بعد از خواندن کتاب‌های من تصمیم می‌گیرند و همسن خودشان زندگی خودشان را بنویسند. برای من داستان‌های زیادی ازرفتن به دندان پزشکی یا ماجراهای دیگری که برایشان اتفاق افتاده می‌فرستند.»

نوشتن خاطرات مهم است

ربنا خاطراتش را خیلی دقیق تعریف می‌کند. لباس و سایر اسبابی همکلاسی‌ها و ظاهر اتاق و کلاس و دیوارهای مدرسه‌اش را با دقیق و ریزی‌به ریزی می‌آندرهای آورد. ربنا تلگمایر یک عادت قدیمی دارد که کمک کرده دقیق باشد و خوب دور و برش را بینند: از بازده تا بیست و پنج سالگی تقریباً هر روز ماجراهای روزانه‌اش را در دفتر خاطراتش به شکل کمیک می‌کشیده «نه ساله بودم که کمیک‌ها را در روزنامه دیدم و خوشم آمد. اولین کمیک‌هایم را کلاس پنجم کشیدم. به ابرقه‌مان‌ها هم اصلاً علاقه‌ای نداشتم. کمیک‌هایی می‌کشیدم که به زندگی خودم مربوط بودند. از نوزده سالگی هم شروع کردم به نوشتن داستان‌هایی کوتاه از زندگی روزانه‌ام، درباره‌ی نفراتم از پیش‌ها، اتفاق‌هایی که در دانشگاه می‌افتد، مهمانی‌ای که رفته بودم، چیزی که آن روز از سوپرمارکت خریده بودم و قصه‌هایی از بچگی ام.»

تصویر مهم است

بچه‌ها از تصویرهای ساده ولی شاد و پرانرژی کتاب‌های ربنا خوش‌شان می‌آید. طراحی‌هایش ساده ولی ماهرانه است. جمله‌هایش راحت خوانده می‌شود. رنگ‌های گرم و صدای‌های مخصوص کمیک‌ها به تصویرها انرژی می‌دهند. شهر و خیابان‌ها خیلی خوب

نقاشی شده‌اند. از همه مهم‌تر این که این تصویرها ناراحتی و نگرانی و لذت و شادی رینا در داستان را به خوبی نشان می‌دهد. رینا تلگمایر می‌گوید «بعضی‌ها فکر می‌کنند داستان‌های مصور ارزش ندارند. از معلم‌ها و پدرها و مادرها شنیده‌ام که وقتی بچه‌های ایشان کتاب مصور می‌خوانند، فکر می‌کنند آن‌ها دارند وقت تلف می‌کنند. بعضی بزرگترها متوجه نیستند که کتاب مصور می‌تواند بسیار با ارزش باشد. برای دخترها که دیگر اوضاع بدتر است. بارها شنیده‌ام می‌گویند «دخترها که کمیک نمی‌خوانند». هر ماه ده‌ها نامه از پدرها و مادرها، معلم‌ها و کتابدارها به من می‌رسد که فلان بچه اصلاً کتاب نمی‌خواند اما از وقتی کتاب‌های مصور خوانده، کتاب‌های دیگر را هم با شوق می‌خواند. بله، کمیک‌ها قادر تمندنند.»

لبخند مهم است

رینا در کتاب‌هایش از مشکلات، ناراحتی‌ها و ترس‌های نوجوانی اش حرف می‌زند ولی بلد است آن اتفاق‌ها را طوری تعریف کند که در پایان شادی را به صورت بچه‌ها بیاورد. او لبخند را فراموش نمی‌کند. «الآن خیلی بهتر می‌دانم که می‌خواهم با کتاب‌هایم به بچه‌ها چه بگویم زین که همه با کمی حرف زدن و محبت می‌توانند کسانی را پیدا کنند که علاوه‌های مشترک باشند با هم داشته باشند؛ دلم می‌خواهد به بچه‌ها بگویم اوضاع بالآخره خوب می‌شود.»

دربارهٔ نویسندهٔ تصویرگر

رینا تلگمایر در سان فرانسیسکو زیگ شد و بعداً به نیویورک نقل مکان کرد و آن‌جا مدرک تصویرسازی خود را از دانشگاه هنرهای تجسمی گرفت. او خالق اثر «لبخندها»¹ و «خواهرها»² است. کتاب لبخندها که بر اساس خاطرات کودکی خودش نوشته شده. به عنوان پرفروش‌ترین زندگی‌نامه‌ی مصور در نیویورک تایمز برگزیده شد. از دیگر جایزه‌های این کتاب می‌توان به جایزه‌ی ویل آیزنبرای بهترین اثر نوجوانان و نشان گلوب-هورن یوستون اشاره کرد. او همچنین خالق کتاب دراما³ از کتاب‌های پرفروش نیویورک تایمز و یکی از ده کتاب مصور برتر نوجوانان پالسا است. رینا همچنین تصویرسازی مجموعه کتاب باشگاه پرستاران بچه⁴ را نجات داده که این مجموعه نیز در لیست برترین کتاب‌های مصور نوجوانان پالسا انتخاب شده است.

1. Smile!

2. Sisters

3. Drama

4. The Baby-sitters Club